

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ

Αυτόπτης και αυτήκοος Νο.1. (Ίκαρος 4^{ης} Δημήτριος Πετρίδης της 22ας σειράς ΣΜΑ – Διοικητής Σχολής Ικάρων Ταξίαρχος Φωκίων – Φωτιάδης Νεγρεπόντης της 22ας σειράς της ΣΑ)

Το πρώτο παρατηρώ την στιγμή που γράφω αυτή την ιστορία είναι η τρομερή σύμπτωση των σειρών μας που ποτέ δεν παρατήρησα μέχρι τώρα και είμαι βέβαιος ότι ο Διοικητής σίγουρα ε γνώριζε.

Τέλος Ιουνίου 1974. Οι τεταρτοετείς της Σ.Ι (46^η ΙΠΤ, 22^α ΣΜΑ & 3^η ΕΑ) συμμετέχουν σε εκπαιδευτικό ταξίδι με λεωφορεία της Σ.Ι σε 111 ΠΜ, 28 ΤΑΔ & 110 ΠΜ την παρέβρια περιοχή των συνόρων (Καστανιές – Σουφλί) και τελικό προορισμό τα οχυρά ΡΟΥΠΕΛ, συνοδευόμενοι από τους επιτηρητές της Σμηναρχίας Ικάρων Επγό (Ι) Κολώνη και Σγό (Ι) Παπαιωάννου του Γραφείου Στρατιωτικής Εκπαίδευσης & Διοικητικής Μεριμνης.

Η επίσκεψη στην 111 ΠΜ ολοκληρώνεται χωρίς κανένα πρόβλημα με BRIEFING στη Λέσχη Αξιωματικών για την ιστορία και την αποστολή της Μονάδας, μια πολύ εντυπωσιακή επίδειξη δύο ζευγών Α/Φ F-5 που εκτέλεσαν πολλούς ακροβατικούς ελιγμούς πάνω από την Μονάδα και προσβολές σε πλωτό στόχο στην προέκταση του διαδρόμου γεύμα το μεσημέρι με την στολή υπηρεσίας και δεξίωση με την λευκή στολή το βράδυ στην Λέσχη Αξιωματικών και διανυκτέρευση στην περιοχή της Αγκιάλου.

Την επομένη ημέρα ξεκινάμε για την Λάρισα. Η επίσκεψη στην 110ΠΜ ξεκινά με BRIEFING για την ιστορία και την αποστολή του Αρχηγείου και της Μονάδας στην Λέσχη Αξιωματικών της 110 ΠΜ και στολή υπηρεσίας. Το απόγευμα με λευκή στολή κάνουμε κατάθεση στεφάνου στο μνημείο ηρώων της πόλης και συνεχίζουμε με δείπνο στην Λέσχη Αξιωματικών της 110 ΠΜ όπου ο CHEF της Μονάδας μας αναλύει με περισσή υπερηφάνεια ότι το κύριο πιάτο αποτελείται από συκωτάκια πουλιών και ρύζι «αγαπητό» κατά την ορολογία της Σ.Ι. Η όλη περιποίηση ήταν μνημειώδης χωρίς υπερβολή αλλά ειδικά εμένα μου έμεινε αξέχαστη γιατί πέρασα μια εφιαλτική νύχτα με έντονους πόνους και διάρροια που απ' ό,τι αποδείχθηκε στην συνέχεια ήταν σοβαρή τροφική δηλητηρίαση. Την επομένη το πρωί και πριν αναχωρήσουμε για την Θεσσαλονίκη, αναφέρω το περιστατικό στους επιτηρητές οι οποίοι απεφάσισαν να κάνουμε μια επιπλέον στάση στο 424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης προκειμένου να κάνω εισαγωγή και το εκπαιδευτικό ταξίδι να συνεχισθεί κανονικά όπως και έγινε.

Στο Νοσοκομείο μετά απο μια σειρά εξονυχιστικών εξετάσεων μου ανακοινώνεται ότι πάσχω σοβαρή τροφική δηλητηρίαση που πιθανότατα προήλθε από το δείπνο με τα συκωτάκια, αν στο πιάτο μου κατά τη μεταφορά του είχε καθίσει κάποια μύγα, από την στιγμή που κανείς άλλος δεν είχε παρόμοια συμπτώματα και ότι θα έπρεπε να παραμείνω εκεί για ικανό χρονικό διάστημα μέχρι οι εξετάσεις αίματος και ούρων να βγούν καθαρές χωρίς ένδειξη λοίμωξης αλλά και επειδή η πίεσή μου ήταν εξαιρετικά χαμηλή (9-5 έναντι 12-8). Φυσικά μου έδωσαν αγωγή με φάρμακα μέσω ορού και με έβαλαν σε πολύ αυστηρή διαίτα και είναι γεγονός ότι για

τουλάχιστον τρεις ημέρες ένοιωθα φοβερή εξάντληση και κοιμόμουν συνεχώς προσπαθώντας να ανανήψω. Το δράμα μου ήταν ότι με ξύπναγαν χαράματα για να κάνω μέρα παρά μέρα εξετάσεις αίματος και ούρων και μέτρηση πίεσης. Δυστυχώς για μένα τα αποτελέσματα των εξετάσεων δεν ήταν καλά καθ' όλη τη πρώτη εβδομάδα και η πίεσή μου δεν έδειχνε βελτίωση όπως μου ανακοίνωνε η ομάδα ιατρών που καθημερινά περνούσε για να δει την κατάστασή όλων των συνθαλαμιζομένων. Όταν ολοκληρώθηκε το εκπαιδευτικό ταξίδι οι επιτηρητές πέρασαν να με δουν και παρά το γεγονός ότι είχα αρχίσει να αισθάνομαι πολύ καλύτερα και είχα απαλλαγεί από τους ορούς, αφού μίλησαν με τους ιατρούς μου ανακοίνωσαν ότι θα έπρεπε να συνεχίσει η παραμονή μου στο Νοσοκομείο και ότι μόλις τα αποτελέσματα των εξετάσεών μου θα ήταν ικανοποιητικά θα γινότανε TELEX στη Σ.Ι για να μου δώσουν εξιτήριο. Μάταια προσπάθησα να τους πείσω ότι το πρόβλημά μου είχε περάσει και ότι θά ήθελα να γυρίσω πίσω μαζί τους. Ήταν κάθεται ανένδοτοι με βάση την ενημέρωση που είχαν από τους ιατρούς. Η διαταγή ήταν σαφής και επομένως θάπρεπε να μείνω στο Νοσοκομείο, ότι επιχειρήματα και αν έφερα περί προετοιμασίας μου για πτυχιακές εξετάσεις που κινδύνευα να χάσω και να μην ορκισθώ Ανθυποσηναγός.

Αποφασίζω όμως να μην συμβιβαστώ με την μοίρα μου και αμέσως καταστρώνω σχέδιο απομάκρυνσής μου από το Νοσοκομείο με κάθε τρόπο με βάση το ένστικτο αυτοσυντήρησης.

- Μετατρέπω ότι χρήματα είχα σε κέρματα για να μπορώ να κάνω υπεραστικές κλήσεις στην Αθήνα από τον τηλεφωνικό θάλαμο του Νοσοκομείου.
- Τηλεφωνώ στο σπίτι μου και ενημερώνω για την κατάστασή μου, παρακαλώντας την μητέρα μου να μην ανησυχεί και να πάει αμέσως να δώσει χρήματα σε μία γειτόνισσα που η κόρη της σπούδαζε στην Αρχιτεκτονική του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με την παράκληση η κόρη της να μου τα φέρει σε κέρματα κατά το επισκεπτήριο.
- Με ότι κέρματα έχω τηλεφωνώ στον Επόπτη Μηχανικών της Σ.Ι Επγό (ΤΗ) Ζησιμόπουλο και τον παρακαλώ να φροντίσει για την ταχεία επάνοδό μου εκθέτοντας τους λόγους ανησυχίας μου σχετικά με την αποφοίτησή μου. Όμως έχοντας ενημερωθεί από τους Επιτηρητές που μας συνόδευαν στο εκπαιδευτικό ταξίδι, μου απαντά ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτε αν δεν δώσουν το πράσινο φως οι ιατροί και ενημερώσουν με TELEX την Σ.Ι. Εδώ είναι η δεύτερη απογοήτευση μαζί με μια τρίτη χειρότερη. Ξεμένω από κέρματα γιατί οι υπεραστικές συνδιαλέξεις ρουφάνε τα κέρματα με απίστευτη ταχύτητα.
- Όλες μου πιά οι ελπίδες είναι στο επισκεπτήριο της Πέμπτης οπότε και επιτέλους παραλαμβάνω αρκετά κέρματα για να μπορώ πάλι να προσπαθήσω. Εν τω μεταξύ οι εξετάσεις αίματος και ούρων έχουν επανέλθει στα φυσιολογικά όρια, αλλά όχι η πίεση. Σπάω το μυαλό μου να βρώ μια λύση γιατί εγώ μεν έχω αρχίσει να αισθάνομαι υπέροχα αλλά οι ιατροί με έχουν του θανάτα. Τότε έχω μία αναλαμπή. Θυμάμαι ότι από τις ετήσιες εξετάσεις που κάναμε στο ΚΑΙ, με είχαν ενημερώσει ότι είμαι εκ φύσεως υποτασικός.
- Δευτέρα πρωί αποφασίζω να τηλεφωνήσω στον Διοικητή Σμηναρχίας Ικάρων Σμχο (Ι) Μπραούζο και να εξηγήσω για άλλη μια φορά όλη την κατάσταση. Του εξηγώ επίσης αυτά που θυμήθηκα από το ΚΑΙ ώστε να μπορέσει να τα διασταυρώσει, γιατί μένω

φυλακισμένος στο Νοσοκομείο και κινδυνεύω να μην ορκισθώ Ανθυποσημναγός χωρίς πραγματική αιτία. Μου εξηγεί ότι θα ενημερώσει για το θέμα τον Διοικητή της Σ.Ι.

- Τετάρτη πρωί αποφασίζω να καλέσω κατευθείαν τον Διοικητή της Σ.Ι. Μετά από περίπου μια ώρα προσπάθειες καταφέρνω και πιάνω γραμμή και μιλώ με το υπασπιστήριό του λέγοντας εν συντομία το πρόβλημά μου και παρακαλώντας να μιλήσω στον ίδιο. Επιτέλους με συνδέουν μαζί του. Προσπαθώ να είμαι όσο λακωνικότερος και ακριβής είναι δυνατόν, γιατί τώρα τα παίζω όλα για όλα. Αναφέρομαι κανονικά, εξηγώ την κατάσταση και τα αποτελέσματα των συνεχών εξετάσεων που είναι αρνητικά αλλά και το πρόβλημα της πίεσης που απασχολεί μεν τους ιατρούς αλλά όχι εμένα επειδή από το ΚΑΙ κατά τις ετήσιες εξετάσεις με έχουν ενημερώσει ότι είμαι εκ φύσεως υποτασικός. Με ερωτά να του αναφέρω πως πραγματικά αισθάνομαι και απαντώ μονολεκτικά «περδίκι» και τότε μετά από μια παύση που μου φάνηκε αιώνας, τον ακούω να μου λέει «Πολύ καλά νεαρέ, ετοίμασε τον σάκο σου και έρχομαι να σε παραλάβω με ΔΑΚΟΤΑ». Ήταν τόση η σαστημάρα μου που δεν θυμάμαι καν αν είπα ευχαριστώ όταν έκλεισε το τηλέφωνο. Όμως πετούσα από την χαρά μου και δεν ήξερα πιά πως να χειριστώ το θέμα με την πρωινή επίσκεψη των ιατρών. Όταν έγινε η επίσκεψη ο επικεφαλής ιατρός με ερώτησε πώς αισθάνομαι και του απάντησα υπέροχα προσθέτοντας ότι ο Διοικητής μου έρχεται να με παραλάβει. Πολύ ψυχρά μου απάντησε ότι ο εφόσον ο Διοικητής σου αναλαμβάνει την ευθύνη να υπογράψει το εξιτήριο με τα δεδομένα που θα του παρουσιάσουμε, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα.

Μετά το μεσημεριανό γεύμα και γύρω στις 14.00, είμαι έτοιμος με την στολή υπηρεσίας και τον σάκκο και έχω καρφωμένο το βλέμα στην πύλη του 424 Σ.Ν από το μπαλκόνι του 2^{ου} ορόφου του θαλάμου μου περιμένοντας την λύτρωση. Και να η MERCEDES με μπλε σημαία και ένα κατάλευκο άστρο στο κέντρο. Οι σκοποί αμέσως κοκαλώνουν και χαιρετούν στρατιωτικά, δεν ξέρω αν τους είχε ξανατύχει τέτοια υψηλόβαθμη επίσκεψη. Περιμένω περίπου κανένα μισάωρο που στο μυαλό μου φάνηκε σαν αιώνας και εμφανίζεται ο Διοικητής συνοδευόμενος από τον Αρχίατρο του Νοσοκομείου. Χαιρετώ στρατιωτικά φορώντας το δίκοχο και ανταποδίδει αμέσως τον χαιρετισμό φορώντας το πηλίκιό του με την διπλή κλάρα. «Ελπίζω να είσαι έτοιμος για αναχώρηση νεαρέ» μου λέει «γιατί με τα διαδικαστικά τελειώσαμε με τον κ. Αρχίατρο». Απαντώ περήχτης «Μάλιστα κ. Διοικητά» και μου λέει να τον ακολουθήσω στο αυτοκίνητό του, που περιμένε στην είσοδο του Νοσοκομείου με τον οδηγό του, που μας μετέφερε στο Α/Δ του Σέδες για να επιβιβαστούμε στο ΔΑΚΟΤΑ.

Κατά την διαδρομή αυτό που μου έκανε τρομερή εντύπωση ήταν τό πόσα πράγματα γνώριζε για μένα από τον διάλογο που είχαμε που ήταν σε εξαιρετικά φιλόξενο τόνο, παρά την ιδέα που είχαμε όλοι στην Σ.Ι ότι ήταν πολύ αυστηρός. Είμαι σίγουρος ότι πρέπει να είχε μελετήσει τον φάκελλό μου. Του είχε κάνει εντύπωση ότι θυμόμουν τις ενημερώσεις του ΚΑΙ για την πίεσή μου, που ήμουν βέβαιος ότι είχε διασταυρώσει με τους ιατρούς του 251 ΓΝΑ πριν αποφασίσει να έλθει να με παραλάβει.

Φτάνουμε στο Α/Δ του Σέδες και επιβιβάζομαστε στο κατάλευκο DAKOTA της Σ.Ι. Εκείνος πηγαίνει στο πιλοτήριο και ο ναυτίλος μου δείχνει που πρέπει να καθήσω και πώς να δέσω την ζώνη ασφαλείας μου και αφού ολοκληρώνει τις διαδικασίες που έπρεπε να κάνει κλείνει την πόρτα του Α/Φ και αρχίζει η διαδικασία εκκίνησης των Α/Κ. Δεν πίστευα στα μάτια μου, ήμουν ήδη μέσα σε Α/Φ πρώτη φορά στην ζωή μου και επρόκειτο να κάνω το πρώτο μου αεροπορικό ταξίδι από Σέδες προς Δεκέλεια. Απόλαυσα πραγματικά την πτήση έχοντας στραβολαιμιάσει προσπαθώντας να κοιτάζω έξω από το παράθυρο που ήταν κοντά μου. Μαγεία πραγματική σκέφτηκα και άρχισα να μακαρίζω τους συμμαθητές μου ιπταμένους που έχουν το προνόμιο να απολαμβάνουν αυτό που ζούσα πολύ πιά άνετα από τη θέση του πιλοτηρίου.

Σε περίπου 45 λεπτά προσγειωνόμαστε στο Α/Δ Δεκελείας. Εκεί μας περίμενε ένα άλλο αυτοκίνητο του Διοικητού με τον οδηγό του. Καθώς βγαίνει από το πιλοτήριο ο Διοικητής μου λέει να τον ακολουθήσω στο αυτοκίνητό του. Φορτώνω τον σάκκο μου και μου λέει να καθήσω δίπλα του στο πίσω κάθισμα πίσω από τον οδηγό. Σαστισμένος εκτελώ αμίλητος και σε 5 λεπτά φτάνουμε στο νότιο μέρος της Σχολής όπου μας περιμένει ο Διοικητής Σμηναρχίας Ικάρων Σμχος (Ι) Μπραούζος ο οποίος χαιρετά τον Διοικητή και εκείνος αμέσως ανταποδίδει λέγοντας «κύριε Μπραούζο σας τον παραδίδω υγιή» και μετά στρέφοντας προς εμένα «ελπίζω τώρα να είσαι ευχαριστημένος, μπορείς να πηγαίνεις και καλή επιτυχία στις πτυχιακές σου εξετάσεις».

Αυτήν την φορά και ευρισκόμενος πλέον στον γνώριμο χώρο της Σχολής δεν ξέχασα να τον ευχαριστήσω. Χτυπιέμαι, χαιρετώ στρατιωτικά, λέω «Ευχαριστώ πολύ κ. Διοικητά» κάνω μεταβολή και φεύγω προς την νότια πύλη μαζί με τον σάκκο μου για να πάω στην τάξη μου, να συναντήσω τους συμμαθητές μου και να τους πώ το πώς γλύτωσα από το 424 ΣΝ με το νί και με το σίγμα.

Επιμύθιον

Την ιστορία αυτή ήθελα πολλές φορές να την γράψω αλλά όλο το ανέβαλα. Μάλιστα πριν από δύο χρόνια όταν συναντήθηκα με τον Αντιπτέραρχο Φωτιάδη-Νεγρεπόντη σε μία δεξίωση του ΣΑΣΙ λίγο πριν τα Χριστούγεννα, πήγα να τον χαιρετήσω και να του θυμίσω το περιστατικό και να τον ευχαριστήσω άλλη μια φορά για το την πράξη του αυτή, που μου ομολόγησε ότι δεν την θυμότανε. Μετά τη συνάντηση αυτή είχα ήδη ξεκινήσει να την γράφω αλλά πάλι σταμάτησα. Όμως είχα ένα βάρος στην συνείδησή μου. Όταν όμως έμαθα για την απώλειά του, το βάρος αυτό μου έγινε αβάσταχτο και αποφάσισα να ελευθερωθώ από αυτό καταθέτοντας το δοκίμιο αυτό για να τονίσω μερικά βασικά ζητήματα:

1. Ο Φωκίων Φωτιάδης - Νεγρεπόντης δεν ήταν μόνον το πρότυπο του ιδανικού Διοικητού που νοιάζεται πραγματικά για τους υφισταμένους του αλλά και ένας πραγματικός «Άνθρωπος». Ποιός άραγε ήμουν, εγώ ένας Ικαρος 4^{ης}, για να ασχοληθεί μαζί μου ένας ολοκληρωμένος Διοικητής; Πιστεύω όμως ότι γι' αυτόν είχε σημασία να δώσει λύσει σε ένα πρόβλημα που είχε καταστήσει γραφικό από την ευθυνοφοβία και την γραφειοκρατία. Δηλαδή ήταν ένας «Υψηλής Ποιότητας Χαρακτήρας» που το 1974 μπορούσε να βλέπει πολύ πιο μπροστά από την εποχή του.

2. Σε χρόνο «dt» άκουσε το πρόβλημα, ενημερώθηκε από τους επιτελείς της Σμηναρχίας Ικάρων και τους ιατρούς του 251 ΓΝΑ/ΚΑΙ, έκρινε και αποφάσισε με δική του ευθύνη να υπογράψει το εξιτήριο μου θεωρώντας ότι η Πατρίδα δεν θάπρεπε να χάσει έναν Ανθυποσμηναγό «περί όνου σκιάς»¹ και έπραξε κατά συνείδηση.
3. Οι ηγετικές φυσιογνωμίες πρέπει να διαθέτουν υψηλή ποιότητα χαρακτήρα για να μπορούν να σκέπτονται και να ενεργούν αστραπιαία.
4. Τέτοια φωτεινά παραδείγματα πρέπει όλοι και κυρίως οι εν ενεργεία συνάδελφοι να έχουν πάντα στο μυαλό τους ώστε να εφαρμόζεται στην πράξη το ρητό του εμβλήματος της Σ.Ι. «Άμμες δε γ' εσσόμεθα πολλώ κάρρονες»².

Υπτιχος (ΜΑ) ε.α Δημήτριος Πετρίδης της 22ας ΣΜΑ (1974)

- Μηχανολόγος Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών (1981)
- Αεροναυπηγός Μηχανικός U.S Navy Postgraduate School (1986)
- Εκπρόσωπος Ελλάδας στο Δ.Σ της NAMSA (2001-2004)
- Aviation Support Program Manager NAMSA/NSPA (2009-2017)
- Μέλος Δ.Σ Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδας (ΑΑΚΕ), Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ε.Δ και Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ)
- Μέλος Επιστημονικού Συλλόγου Μηχανικών Αεροπορίας (ΕΣΜΑ), Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολης Ικάρων (ΣΑΣΙ) και Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ)

---

¹ <https://el.m.wikipedia.org> Περιβόητη έκφραση των αρχαίων Ελλήνων για το γελοίο μιας υπόθεσης

² <https://el.m.wiktionary.org> Χορικοί Λόγοι στην αρχαία Σπάρτη – Χορός των παιδών όπως το κατέγραψε ο Πλούταρχος («Λυκούργος»21)